

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

**La mulți
și binecuvântați
ani!**

LA CUMPĂNA DINTRE ANI

Un an cu multe frământări, cu multe dezbinări, cu dușmăanii. Un an în care nu ne putem lăuda cu multe lucruri. Când mă gândesc la referendumul pentru familie din toamna anului 2018 și la munca dusă ca să poată trece mă apucă o tristețe de nedescris că tot ce s-a întâmplat în anul 2019 a fost consecința acestei nepăsări generalizate de a nu ne asuma familia tradițională cu toate urmările sale firești. Parcă anul acesta multe au degenerat: și școala și viața de familie și relațiile dintre oameni și relația cu Dumnezeu. Un an greu.

Un an în care dușmanii acestei nații au căutat să aibă biruințe răsunătoare. Numai Dumnezeu a făcut să mai rămânem pe aceste locuri sfințite de moșii și strămoșii noștri. Să rămânem una? În unitate? Dar ce unitate? Când, dacă deschizi televizorul, rămâi încremenit de câte auzi. Oameni care vorbesc în două feluri, temperamente necontrolate, politicieni care nu cunosc istoria acestui popor, partide de doi bani, de stânga sau de dreapta, clasificați pe găști. Trist, nu? Să nu mai fie cine să te reprezinte, să nu mai sperii că lucrurile se vor îndrepta. Oameni de nimic, pârători la Bruxelles, turnători pe la marile puteri. Mai trist ca niciodată. Poate ne mai ajută Dumnezeu să se mai nască pe acest pământ genii și oameni politici care să ne iubească și să nu mai urmărească câștigul imediat, oameni cu frică de Dumnezeu, dragoste de neam și de țară. Caractere puternice, tari, curate, morale, eroice, sfinte, căci de oameni de caracter avem nevoie.

Mă veți întreba de ce spun toate acestea?

Pentru că Biserica nu este numai lăcaș de închinare. Biserica suntem toți care credem în Dumnezeu și care suntem botezați în numele Sfintei Treimi. În acest an, mai mult ca oricând, Biserica s-a silit să-și facă datoria față de acest popor, pe

A trecut și anul 2019, timpul pe care ni l-a dat Dumnezeu ca să ne putem mântui fiecare, timp ce se măsoară prin realizările și prin împlinirile pe care cu voia lui Dumnezeu le-am avut, căci fără El nu putem face nimic.

care l-a socotit întotdeauna poporul lui Dumnezeu, pe care l-a slujit întotdeauna cu sinceritate și dăruire. În aceste vremuri - pe care, fără să greșesc, le numesc grele - cu sprijinul dumneavoastră, fiind zi de zi lângă noi, am realizat câteva lucruri importante pentru binele comunității.

Am făcut recepția picturilor la Capela Învierii, lucrări de o rară frumusețe executate de domnul pictor Daniel Fericean, recepționate în ultimele zile ale anului 2019 și apreciate de către comisie ca fiind excepționale. Am reușit, cu multă greutate, să înnobilăm biserica cu o stație excepțională, de mare valoare, finețe și acuratețe acustică. Suntem poate una dintre bisericile europene cu o stație de asemenea anvergură.

Am îmbunătățit site-ul bisericii, site actualizat de către domnul Marian Stoenică, angajat al Televiziunii Române, dar care în timpul liber a prestat o activitate stăruitoare pentru promovarea

învățăturii Bisericii și pentru a ține la zi toate activitățile desfășurate în parohia noastră. Site-ul a fost vizitat de 1.500.000 de persoane care au urmărit activitatea parohiei, predicile și toate postările de pe site.

Țin să-i mulțumesc domnului Marian Stoenică pentru această activitate laborioasă, făcută din dragoste pentru Dumnezeu și voluntară, așa cum ne cere Hristos.

O muncă deosebită s-a depus în acest an pentru a susține apariția ziarului „Cuvântul care zidește”. Un ziar care ne ajută mult în activitatea noastră misionară. De aceea, mulțumesc doamnei Maria Buleu pentru activitatea prestată la conducerea acestui ziar. Îi dorim multă sănătate și multe împliniri duhovnicești, putere ca să răspunde la toate provocările și să poată duce mai departe acest ziar, care a ajuns deja la numărul 461.

Am dus mai departe lupta pentru

desăvârșirea lucrărilor la centrul social, lucrări care au fost susținute anul acesta numai și numai din bănuțul oferit cu generozitate de poporul lui Dumnezeu.

Dacă ne uităm în trecut, nici anul acesta n-am stat pe loc. Au fost slujbe frumoase de zi și de noapte. Au fost conferințe culturale de o rară frumusețe cu invitați speciali și țin să-i mulțumesc domnului Stelian Gomboș pentru sprijinul benevol pe care ni l-a oferit în realizarea acestor conferințe.

De asemenea, țin să mulțumesc onoraților membri ai Consiliului și Comitetului Parohial care, cu timp și fără timp, au susținut activitățile bisericii. Lor, episcopilor, psaltilor, corului le mulțumesc pentru tot sprijinul acordat. De asemenea, țin să mulțumesc părinților

slujitori, oameni cu frică de Dumnezeu, care, într-o ascultare desăvârșită, au muncit mult, desfășurând o activitate minunată în slujba la care am fost chemați.

Nu pot să închei cuvântul meu până când nu-i mulțumesc lui Dumnezeu care ne-a socotit credincioși și ne-a pus să-I slujim. Și pentru că suntem la începutul anului nou 2020 se cuvin câteva gânduri de mulțumire aduse lui Dumnezeu care ne-a mai dat încă o vreme să ne putem bucura și să putem lucra pentru mântuirea noastră și a semenilor noștri și pentru bunul mers al vieții Bisericii. Sfântul Sinod a declarat anul 2020 „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor” și „Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români”. Vom avea timp în

acest an să vorbim despre familie, despre rolul tatălui, al mamei, al copiilor, al bunicii și nu numai. Vom avea ocazia să vorbim despre filantropie, cu exemple clare de filantropi și de instituții filantropice. Gândesc că Biserica va avea parte de teme foarte importante pe care să le discute și poporul să le trăiască.

Țin să vă mulțumesc dumneavoastră tuturor celor care ați fost lângă noi. Pentru Dumnezeu și pentru dumneavoastră vom continua cu și mai multă dragoste slujirea noastră la care Dumnezeu ne-a chemat cu chemare sfântă, Biserica ne-a înzestrat cu har și ne-a pus să vă slujim. Vă dorim un an cu multe realizări, să fiți buni și să urmați sfințenia. Așa să ne ajute Dumnezeu! ❖

Părintele Dinu

TĂIEREA ÎMPREJUR CEA DUPĂ TRUP A DOMNULUI

Biserica sărbătorește în data de 1 ianuarie, la opt zile de la Nașterea Domnului, Tăierea împrejur cea după trup a Mântuitorului Hristos. Domnul nostru Iisus Hristos a binevoit a primi tăierea împrejur, pe de o parte ca să împlinească legea, cum spune în Evanghelie: N-am venit să stric legea, ci s-o împlinesc, pentru că El se supunea legii, ca pe cei vinovați și robiți de dânsa să-i facă liberi, precum zice apostolul: A trimis Dumnezeu pe Fiul Său, Care S-a născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere.

Dumnezeu dăduse poruncă patriarhului Avraam ca toți copiii care se vor naște de parte bărbătească să fie tăiați împrejur la marginea trupului lor, ca semn de legătură veșnică între seminția lui și Dumnezeu, Ziditorul său.

Domnul S-a tăiat împrejur la trup, ca să ne aducă nouă duhovnicească tăiere împrejur; pentru că, sfârșindu-se legea cea veche, care era după trup, a început cea nouă, duhovnicească. Precum omul cel vechi, trupesc, tăia împrejur pe omul cel simțit, așa și cel duhovnicesc este dator a-și tăia împrejur patimile cele sufletești: iuțimea, mânia, zavistia, mândria, necurăția și alte păcate.

Tăierea împrejur în Așezământul cel vechi era rânduită în chipul Botezului și al curățirii păcatului strămoșesc, măcar că acela nu se curăța cu totul prin tăierea împrejur, până la sângele lui Hristos cel de voie vărsat pentru noi, pentru că tăierea împrejur era numai închipuire a înainte curățirii celei adevărate pe care a săvârșit-o Domnul nostru, scoțând păcatul din

mijlocul lumii și pironindu-l pe Cruce.

În loc de tăierea împrejur din legea cea veche, a legiuit Botezul darului celui nou, care este din apă și duh. Tăierea împrejur a fost atunci ca o pedeapsă pentru păcatul cel întâi făcut și spre semnul acesta, cum că pruncul ce se taie împrejur este zămislit întru fărădelegi, după cuvântul lui David: ...în păcate m-a născut maica mea; pentru care rana rămâne pe trupul pruncului.

Dar Domnul nostru era fără de păcat, deși în toate S-a asemănat nouă, în afară de păcat. Hristos era om adevărat, dar nepărtaș păcatului omenesc și S-a născut din Maică fără de prihană și fără de bărbat, mai presus de fire.

Apoi s-a pus numele fericitului prunc

„Iisus”, nume care s-a dat din cer de Arhanghelul Gavriil în vremea când a binevestit Preacuratei Fecioare zămislirea Lui. Acest preasfânt nume, Iisus, I s-a dat la tăierea împrejur Domnului Hristos, ca o încredințare despre mântuirea noastră; pentru că „Iisus” înseamnă „Mântuitor”, precum mai înainte a tălmăcit același înger lui Iosif, în vis, arătându-se și zicându-i: Vei da numele Lui „Iisus”, pentru că Acela va mântui pe poporul Său din păcate. Încă și Sfântul Apostol Petru, mărturisind despre numele lui Iisus, zicea: Nu este întru nimeni altul mântuire, pentru că nu este nici un alt nume sub cer, dat între oameni, întru care se cade a ne mântui. ❖

DOMNULUI PROFESOR, CU DRAGOSTE

M-am tot gândit cum aş putea defini în câteva cuvinte sau chiar într-unul singur uriaşa personalitate a celui care a fost Domnul Profesor Clement Gavrilă-Sălăuța, cel care în a doua zi de Crăciun, 26 decembrie 2019, ne părăsea lăsându-ne mai trişti, conştiinţi fiind că l-am pierdut pe cel care ne-a dăruit atât de multe.

Si am găsit acel cuvânt, foarte folosit, dar de multe ori fără să aibă încărcătura potrivită: iubire. Cred că aceasta este atributul suprem al lui Dumnezeu. Căci El este cel care ne-o împarte tuturor. Din iubirea Lui picură ca o ploaie binecuvântată iubirea peste noi. Primind-o cu tot sufletul devenim şi noi următori ai lui Dumnezeu şi purtători ai roadelor iubirii.

Cei care l-au cunoscut pe „Domn’ Profesor” vor înţelege foarte bine de ce am ales să intitulez articolul meu „Domnului Profesor, cu dragoste”, parafrazând un celebru film din anii de tinereţe ai Domnului Clement Gavrilă-Sălăuța. Film în care un profesor cu vocaţie şi aptitudini reuşeşte să cucerească inimile unei clase de tineri liceeni răzvrătiţi şi să facă din ei nişte oameni minunaţi.

Un OM printre oameni

Când am aflat vineri, 27 decembrie 2019, că Domnul Profesor a plecat într-o lume mai bună, primele mele gânduri au fost cele care au ajuns la dvs. prin site-ul şi Facebook-ul Parohiei Şerban Vodă. Le citez în continuare, căci ele sintetizează, măcar în parte, personalitatea şi activitatea Domnului Profesor

„A plecat la Domnul unul dintre prietenii nepreţuiţi ai bisericii Şerban Vodă,

domnul profesor Clement Gavrilă-Sălăuța. După o lungă şi grea suferinţă, purtată cu discreţie şi demnitate, ne-am despărţit de un mare român, un creştin autentic şi un profesor dedicat şi iubit.

Provenit dintr-o zonă pe care a iubit-o mult, din comuna Salva născădeană, dintr-o familie de oameni harnici şi credincioşi, va fi însoţit toată viaţa de aceste două repere: credinţa în Dumnezeu şi respectul pentru profesia sa. În studiile pe care le-a urmat, în activitatea didactică de mai bine de 40 de ani, s-a respectat pe sine şi pe elevii pe care i-a învăţat. De o înaltă ținută profesională, domnul profesor a fost iubit de toţi elevii pe care i-a avut. I-a implicat pe mulţi dintre ei în diverse programe şi proiecte educaţionale.

A ştiut să inspire elevilor săi dragostea de ţară, căci preda istoria şi geografia. Profesor la şcoala de lângă biserica Şerban Vodă, încet-încet lecţiile sale de istorie au început a fi transferate la amvonul bisericii. Eroi neamului, domnitorii şi regii acestei ţări, luptele şi războaiele României, martirii ortodocşi din toate timpurile şi-au găsit loc în cuvântările sale. Ne-a însoţit în pelerinaje şi excursii în locuri de vibrantă emoţie patriotică.

Cald şi deschis, blând şi iubitor faţă de

toţi, domnul profesor Clement Gavrilă preţuia mult Ortodoxia. Cu o sensibilitate de poet - a scris câteva volume de poezii - îşi trăia la cote maxime credinţa în Hristos şi împărtăşea învăţătura creştină ori de câte ori avea ocazia. Multe dintre poeziile sale se înscriu în registru creştin.

Ne-am fi dorit să ne mai fi putut bucura de cuvântările sale sau de articolele scrise în ziarul bisericii. Dar Domnul l-a chemat la El atât de devreme. Cu siguranţă Domnul i-a ales în cer un loc frumos de odihnă, căci aici, pe pământ, a cioplit frumos caracterele a mii de elevi şi a fost un misionar al cuvântului lui Dumnezeu.

Dumnezeu să-l ierte! Rămâne veşnic în sufletele tuturor celor care l-au cunoscut.

Un dascăl minunat, un creştin smerit şi un adevărat român

Imediat ce vestea s-a împărtăşit în parohia noastră şi la şcoala „Şerban Vodă” din vecinătatea bisericii, printre credincioşi şi foştii elevi a început o mişcare generală, nemaiîntâlnită până acum. Sute de persoane şi-au exprimat regretul şi şi-au anunţat colegii, rudele, prietenii că cel care le-a luminat măcar o clipă viaţa sau le-a fost un pedagog desăvârşit, „domn’ profesor”, nu mai este printre noi.

Personal am fost impresionată de numărul mare de vizualizări şi comentarii de pe Facebook-ul parohiei. Reacţiile oamenilor mi-au demonstrat încă o dată cât de IUBIT era şi câte lucruri minunate făcuse pentru elevii săi. Am să îndrăznesc să selectez doar câteva dintre acestea, făcându-vă pe toţi părtaşi la omagierea unui OM atât de mare:

✦ *Costache Marius Valentin:* „Un om extraordinar cu o inimă mare, plin de viaţă şi cel mai important lucru un pedagog adevărat. Vă mulţumim pentru tot ce aţi făcut pentru noi. Drum bun domn profesor şi Dumnezeu să vă odihnească în pace!”

✦ *Francisc Adrian:* „Un OM extraordinar, un profesor emerit şi un creştin desăvârşit! Dumnezeu să-l odihnească şi cu dreptii să-l numere pe robul său! Sincere condoleanţe familiei!”

✦ *Mihaela-Raluca Ionescu:* „Bunul Dumnezeu să-l ierte, să-l odihnească în pace şi să-l aşeze în ceata dreptilor Săi! Un dascăl minunat care a crescut multe generaţii, un creştin smerit şi un adevărat român! Sincere condoleanţe familiei!”

✦ *Adrian Eftimie:* „Dacă Dumnezeu într-adevăr lucrează prin oameni, ei bine domn’ profesor cu siguranţă a fost unul

dintre oamenii trimiși pe lumea aceasta pentru a ne atinge viețile și inimile cu lumina și căldura ce radiau tot timpul din dânsul. În 17 ani de școală, eu nu am reușit să mai întâlnesc un OM al oamenilor și un profesor al vieții atât de extraordinar, desăvârșit, modest și altruist, care să se dăruiească copiilor lui (ce am fost toți care am avut privilegiul de a-l putea numi „domn' profesor”) așa cum a făcut-o dânsul, cu tot sufletul! Îi mulțumesc din toată ființa pentru tot ce a însemnat și va însemna în această viață pentru mine domn' profesor Gavrilă, ca om, ca profesor, ca mentor! Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i lumineze drumul către împărăția Sa! Sincere condoleanțe familiei! Drum bun în eternitate, Domn' Profesor! Mulțumim pentru lecție!”

Așa cum Domnul Profesor Clement Gavrilă-Sălăuța a adunat în două volume de poezii - „Stropi din gânduri”, publicat în anul 2009, și „Freamătul frunzelor din suflet”, apărut în anul 2016 - toată

Eu sunt românul

*Prin mine curg râurile țării,
Cărunții munți sunt inima ce bate,
În ritmul doinelor, colindelor
Și a duioaselor balade.*

*Eu sunt românul!
Ce a făcut Unirea!
Eu sunt iobagul și martirul,
Ce poartă-n suflet doar iubirea!*

*Eu sunt creștinul
Ce a îmbrăcat botezul
De două mii de ani încoace,
Și-l port în mine doar pe El, Hristosul!*

*Eu sunt românul,
Care plânge, după-nfrățire,
Dragoste și unitate,
Setos să-l strângă iar în suflet,
Pe prea iubitul frate! ❖*

Clement Gavrilă- Sălăuța

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2019 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI

sensibilitatea și bogăția sufletului său, așa și noi, cei care l-am cunoscut sau i-am fost elevi, merită poate să adunăm gândurile, impresiile, amintirile noastre și faptele bune ale celui care ne este un model de profesor, scriitor, creștin și om deplin într-un viitor volum.

Parcurs biografic

Volumul de poezii „Freamătul frunzelor din suflet” începe cu un motto definitoriu atât pentru persoana sa, cât și pentru poeziile din carte: „Un om care L-a ales pe Dumnezeu, nu poate fi sărac.”

Cu siguranță Domnul Profesor a fost întreaga viață un căutător al lui Dumnezeu, pe care L-a aflat și căruia I-a închinat toată viața sa. În trăirea lui Dumnezeu s-a descoperit pe sine însuși.

Născut la 14 mai 1952 într-o familie de plugari din Salva năsăudeană, a crescut alături de alți trei frați și o soră. Tatăl, Clement, era un om aspru precum pământul din care-și câștiga, în principal, existența, dar drept, demn și foarte muncitor. Mama, Maria, l-a deprins cu rugăciunea, i-a făcut prima cruce și i-a vorbit prima dată de pruncul Iisus, de Maica Domnului și de Sfinți. Și tot ea a fost cea care i-a insuflat dragostea de frumos, cântec, poezie, și mai ales de neam, țară și Biserică.

Școala primară și gimnaziul le-a făcut în satul natal. Apoi urmează celebrul liceu „George Coșbuc” din Năsăud, înființat în anul 1762. Profesorii de aici i-au dat o mare bogăție de cunoștințe științifice și morale și în același timp i-au fost modele care l-au marcat în viață.

Urmează studiile Facultății de Istorie-Geografie din Suceava. Aici își câștigă competențele necesare profesiei pentru care Dumnezeu i-a dat har, aceea de profesor. În 1974 absolvă studiile universitare, pe care le va întregi la Universitatea de vest „Vasile Goldiș” din Arad; lucrarea sa de licență „Viața cotidiană a Iașului în epoca modernă” primește notă maximă.

40 de ani a fost un cadru didactic dedicat și apreciat. A fost și director la două școli: 308 și 109 din București. Ultimii 25 de ani, până la pensionarea sa din 2014 i-a petrecut în școala nr. 109. Dintre activitățile extracuriculare pe care le va desfășura cu elevii săi remarcăm realizarea unei reviste școlare

„Meridianele cunoașterii”, deosebit de apreciată în mediul școlar. Îi încurajează pe cei mai talentați elevi ai săi să scrie poezii. Acestea vor fi publicate, printre altele, în revistele școlii „Meridianele cunoașterii” și „Flori albastre”. Și domnia sa scrisese primele poezii în revista liceului „Muza someșeană”. La Facultatea de la Suceava va activa în cenaclul literar și va scrie în revista facultății.

Ca tată a fost un om împlinit, Bunul Dumnezeu dăruindu-i pe Clement-Nicolae și Bogdan-Cristian și pe fiicele Anca și Carmen-Marinela. Familiei i s-au adăugat mai apoi nurorile Andra-Miruna, Viviana și ginerele Gabriel. Curând a venit și bucuria de a fi bunicul a doi minunați nepoți Victor-Nicolae și Amalia-Ioana.

Misionar creștin prin cuvântările sale dar și prin poezii

Toată viața sa L-a iubit pe Dumnezeu. Chiar dacă vremurile ateiste nu i-au îngăduit să-L mărturisească deschis pe Dumnezeu elevilor săi, cu siguranță Acesta a lucrat în mintea și inima sa și de aceea a putut să transmită elevilor săi puritatea și căldura unui suflet creștin. Despre Domnul Profesor Clement Gavrilă putem spune că sufletește a rămas toată viața un copil, cucerind prin sinceritatea cu care-și expunea gândurile și trăirile, cu discreția și umorul său, cu grija de a nu se arăta nepăsător față de neliniștile și durerile celorlalți.

De aceea a și scris poezie. În versurile sale remarci profunzimea trăirii întâlnirii cu Dumnezeu, cu Maica Domnului și Sfinții. Întregul său demers poetic este dominat de convingerile creștine și de trăirea sa adânc duhovnicească.

Slujba de înmormântare în biserica Șerban Vodă

Vă invităm să participați la aceasta joi, 2 ianuarie 2020, la orele 12, pe toți cei care l-ați iubit și apreciat pe Domnul Profesor Clement Gavrilă-Sălăuța. Merită din partea fiecăruia dintre noi o lumânare și o rugăciune. Pe mai departe un loc în pomelnicele noastre, un „Dumnezeu să-l ierte” și o rugăciune pentru cel de la care am primit fiecare atâtea lucruri bune.

Suntem alături de îndurerata sa familie care s-a despărțit prea devreme de un OM admirabil. ❖

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 DECEMBRIE 2019-5 IANUARIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Marți 31 decembrie 2019	de la 23 ⁰⁰	Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos; Slujba de mulțumire și cuvânt la trecerea dintre ani
Miercuri 1 ianuarie 2020	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†)Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; †) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei - Utrenia, Sf. Liturghie
Duminică 5 ianuarie 2020	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Botezului Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie; Sfințirea Agheasmei Mari